

Intervju med Linda Andersson, intervjuperson nr 53

Projekt: Göteborg berättar

Bandningens längd: 00:56:14

Datum: 2018-09-26

Intervjuare: Rolf Sossna

Plats: Göteborgs Stadsmuseum, Sarauws rum

Tid: 13.00 – ca 14.00

Intervju med Linda Andersson

Bandningen börjar

Intervjuare 1 [00:00:02]: Då så, då säg något?

Talare 1 [00:00:04]: Då provar vi [skrattar 00:00:05].

Intervjuare 1 [00:00:06]: Jättebra, då kör vi. Det är alltså Rolf Sossna som intervjuar Linda Andersson i Sarauws rum på Ostindiska huset, och det är den 26e september 2018.

Talare 1 [00:00:22]: Ja.

Intervjuare 1 [00:00:23]: Bra, då börjar vi.

Talare 1 [00:00:24]: Det blir bra.

Intervjuare 1 [00:00:24]: Ja, vad heter du?

Talare 1 [00:00:25]: Linda Andersson.

Intervjuare 1 [00:00:28]: Ja, och hur gammal är du?

Talare 1 [00:00:28]: Jag är 37 år.

Intervjuare 1 [00:00:31]: Och vad har du för yrke, sysselsättning?

Talare 1 [00:00:34]: Jag jobbar som lärare på Komvux. Gymnasie, gymnasielärare fast på Komvux nu och undervisar i ekonomiska ämnen främst och lite engelska.

Intervjuare 1 [00:00:47]: Okej, och var bor du?

Talare 1 [00:00:50]: Jag bor i Grimmered, i Frölunda.

Intervjuare 1 [00:00:53]: Vilken gatuadress?

Talare 1 [00:00:54]: Trälåsvägen.

Intervjuare 1 [00:00:55]: Okej.

Talare 1 [00:00:57]: I gamla Ingemar Johanssons hus.

Intervjuare 1 [00:01:01]: Ingemar Johanssons hur, det får du berätta mer om sen [skrattar 00:01:03] .

Talare 1 [00:01:04]: Ja [skrattar 00:01:05] .

Intervjuare 1 [00:01:05]: Var är du född?

Talare 1 [00:01:06]: Jag är född i Uddevalla, utanför Uddevalla.

Intervjuare 1 [00:01:09]: Okej.

Talare 1 [00:01:10]: Ute på landet, i en villa där bodde min familj, mitt ute i skogen.

Intervjuare 1 [00:01:16]: Hur hamnade du i Göteborg?

Talare 1 [00:01:18]: Ja, det är ju den ständiga runtfarandet, jag tog en tur via Karlstad där jag pluggade till lärare.

Intervjuare 1 [00:01:28]: Jaha.

Talare 1 [00:01:29]: Bodde där i fem år, efter Karlstad när jag hade pluggat färdigt så flyttade jag till Norrköping.

Intervjuare 1 [00:01:34]: Okej, varför då?

Talare 1 [00:01:36]: Jobbade som lärare där.

Intervjuare 1 [00:01:37]: För att jobba då eller?

Talare 1 [00:01:38]: För att jobba, för att man behöver ett jobb när man är ny och jag fick ett jobb där och vågade inte tacka nej, och tänkte att jag bor där i ett år, det är lättare att söka ett jobb om man redan har ett annat.

Intervjuare 1 [00:01:51]: Ja, just det.

Talare 1 [00:01:52]: Men blev kvar i fem år.

Intervjuare 1 [00:01:54]: Jaha.

Talare 1 [00:01:54]: Men sen blev hemlängtan till Västkusten för stor, så flyttade jag tillbaka till Uddevalla, och bodde där i ungefär ett år, men jobbade då i Göteborg.

Intervjuare 1 [00:02:05]: Aha.

Talare 1 [00:02:05]: Och träffade min nuvarande sambo på jobbet. Och fick, flyttade hit sen.

Intervjuare 1 [00:02:11]: Så han bodde i Göteborg då?

Talare 1 [00:02:13]: Han bodde i Göteborg, ja, men han är från Borås så att ingen utav oss är göteborgare från början.

Intervjuare 1 [00:02:19]: Vad är en göteborgare?

Talare 1 [00:02:20]: Någon, jag tänker någon som är född här.

Intervjuare 1 [00:02:23]: Okej.

Talare 1 [00:02:24]: Jag känner mig inte som en äkta göteborgare.

Intervjuare 1 [00:02:28]: Det känner, finns det oäkta göteborgare? Det finns det egentligen uppenbarligen?

Talare 1 [00:02:32]: Ja, uppenbarligen [skrattar 00:02:32], jag är en oäkta göteborgare.

Intervjuare 1 [00:02:32]: Du är en oäkta göteborgare?

Talare 1 [00:02:34]: Ja jag vet inte när man blir det, men det handlar väl kanske om en känsla.

Intervjuare 1 [00:02:37]: Ja.

Talare 1 [00:02:38]: Så kanske mer så, och jag ser det som att då är man född här. Men min sambo känner sig som göteborgare, han har bott här i kanske 12, 13 år någonting. Så han känner sig nog som göteborgare, han har bott här så länge nu, han flyttade hit när han var ung.

Intervjuare 1 [00:02:51]: Jaja, jag kommer från Skövde, men har bott här i 40 år.

Talare 1 [00:02:58]: Mm, är du göteborgare?

Intervjuare 1 [00:02:59]: Ja alltså jag är ju det [skrattar 00:03:02] .

Talare 1 [00:03:02]: Lite grann?

Intervjuare 1 [00:03:04]: Ja, för.

Talare 1 [00:03:05]: Ja.

Intervjuare 1 [00:03:06]: Det är ju hur man definierar det också.

Talare 1 [00:03:07]: Ja, precis, jo men så är det ju,

Intervjuare 1 [00:03:08]: Ja.

Talare 1 [00:03:08]: Ja, men mer känslan, jag är inte, känner mig inte som en äkta göteborgare.

Intervjuare 1 [00:03:13]: [skrattar 00:03:13]

Talare 1 [00:03:14]: Men jag har bott här i fyra år.

Intervjuare 1 [00:03:16]: Ja okej, det kommer väl då?

Talare 1 [00:03:16]: Så att jag tänker att det kanske kommer, men jag är inte där nu.

Intervjuare 1 [00:03:20]: Men men hur hurdan är en göteborgare, din bild av en göteborgare?

Talare 1 [00:03:23]: Min bild av en göteborgare är, ja men det är en storstadsmänniska. Jag är ju från Uddevalla.

Intervjuare 1 [00:03:30]: Aha.

Talare 1 [00:03:30]: Det är en liten, jag är ju från utanför Uddevalla.

Intervjuare 1 [00:03:33]: Ja, okej

Talare 1 [00:03:34]: Det är liksom, det är en småstads, en småstadstjej. Och det är så stort i Göteborg.

Intervjuare 1 [00:03:39]: Och du känner så fortfarande?

Talare 1 [00:03:41]: Ja, så känner jag fortfarande, trots att jag inte har bott där på, jag flyttade ju därifrån när jag var 22, och var tillbaks ett tag i och för sig, men det var ju bara ett år, men jag är fortfarande Uddevallatjej egentligen.

Intervjuare 1 [00:03:54]: [skrattar 00:03:54]

Talare 1 [00:03:57]: Men västkusttjej kanske mer då, skulle jag säga.

Intervjuare 1 [00:03:59]: Ja, jo men kusten spelar ju roll.

Talare 1 [00:04:02]: Ja, den spelar roll, den känns viktig för min del. Det var liksom hemlängtan var till kusten.

Intervjuare 1 [00:04:07]: Det var så?

Talare 1 [00:04:07]: ja.

Intervjuare 1 [00:04:08]: I Skövde finns ju inget hav va, så jag har ju inte alls den, men nu skulle jag inte kunna tänka mig att bo bortanför havet alltså, men att, det betyder jättemycket.

Talare 1 [00:04:19]: Ja, jag kommer ihåg när jag, det var nog min första vår när jag bodde i Karlstad, hade flyttat dit och pluggade, bodde jätte vackert nere vid vattnet, Klarälven kom in där och det var Väneren och de möttes och, väldigt vackert, och så låg det en liten båt och vågorna kluckade och så tog jag ett djupt andetag, det luktade ingenting.

Intervjuare 1 [00:04:39]: [skrattar 00:04:39]

Talare 1 [00:04:39]: Och jag var så besviken, jag ville ha den här tånglukten och det här lite sunkiga, ruttna tången, ja jag var jättebesviken, det luktade ingenting, jättetråkigt.

Intervjuare 1 [00:04:50]: Ja, speciellt. För mig var det det att när jag kom hit så, bada i havet var ju lite suspekt sådär va, man är vad vid insjöar och så, men nu när jag badar i insjö så tycker jag det känns lite sunkigt och lite sådär tjärn och brunt vatten och sånt va, men havet är liksom friskt och så.

Talare 1 [00:05:07]: Ja, jag kan, det är så, det är speciellt det här med havet alltså.

Intervjuare 1 [00:05:10]: Ja det är ju det. Någoting annat som är speciellt med Göteborg?

Talare 1 [00:05:13]: Nja men det är lite det här med folk pratar och man är glad och käck och det är ju den bilden man har liksom av...

Intervjuare 1 [00:05:22]: Ja, stämmer den då?

Talare 1 [00:05:22]: Delvis kanske, jag kan ju jämföra, om jag jämför till exempel med stockholmare då, så tänker jag mig en göteborgare som mycket mer, ja men mycket ödmjukare, lite ja men trevligare, inte så dryg.

Intervjuare 1 [00:05:43]: Nej men det är så, jag håller med.

Talare 1 [00:05:44]: Inbjudande lite mer.

Intervjuare 1 [00:05:46]: Det känns som att vi har tid också att liksom stå och slänga några ord eller liksom?

Talare 1 [00:05:50]: Ja, kanske.

Intervjuare 1 [00:05:53]: Ja, inte riktigt så stressat som i Stockholm?

Talare 1 [00:05:56]: Nej, och jag vet inte om det handlar om stress, det som jag tänker på, men just det här att stockholmare känns lite såhär översittare, göteborgare är lite mer liksom på på ground level, man har fötterna på jorden, man är arbetare och liksom det här.

Ja. Så tänker jag mig nog mer.

Intervjuare 1 [00:06:21]: Göteborg har väl allmänt gott rykte så?

Talare 1 [00:06:22]: Ja det tror jag, så känns det.

Intervjuare 1 [00:06:25]: Såg någon undersökning, göteborgskan är väl den dialekten som har högst status.

Talare 1 [00:06:31]: Ja.

Intervjuare 1 [00:06:33]: Inte status, men folk tycker bäst om den.

Talare 1 [00:06:34]: Ja, men precis, den låter väldigt trevlig och glad och det är väl den och värmländskan har väl också såhär, medan östgötskan inte får så många poäng.

Intervjuare 1 [00:06:42]: Nej, stockholmskan och skånskan ligger i botten.

Talare 1 [00:06:47]: Ja, de ligger också långt ner, absolut. Så ja nej de har inte, de har inte så lätt kanske.

Intervjuare 1 [00:06:52]: Något annat som är bra med Göteborg då?

Talare 1 [00:06:56]: Som är bra med Göteborg?

Intervjuare 1 [00:06:57]: Ja.

Talare 1 [00:06:57]: Nej men det, jag skulle vilja säga...

Intervjuare 1 [00:06:59]: Topp tre.

Talare 1 [00:06:59]: Topp tre, ja men det är ju, nu blir ju detta väldigt konstigt, men närheten till, ja men till havet såklart, att det också är nära min familj som då bor i Uddevalla. Och där jag ändå på något sätt fortfarande känner mig väldigt hemma, fast jag inte har bott där på länge. Men också det här att ja men, ja men folk är trevliga, det är trevligt. Där jag bor, vi flyttade, köpte hus för några år sen och det är väldigt välkomnande, alltså vi har fått jättegod grannar som är sociala, som är trevliga som inte alls är som vi, men som är, ja men det är väldigt trevligt.

Intervjuare 1 [00:07:44]: Men du har bott där i fyra år, där du bor nu då?

Talare 1 [00:07:47]: Ja, nej tre år i huset, jag bodde i lägenhet ett år innan vi flyttade, innan vi köpte hus.

Intervjuare 1 [00:07:52]: Ja, och du trivs där lät det som?

Talare 1 [00:07:54]: Jättebra, mm.

Intervjuare 1 [00:07:56]: Och det är liksom med grannar som pratar med varandra och så?

Talare 1 [00:08:00]: Ja, det är precis, jag skulle säga att känslan är som det var där jag växte upp ute på landet, där det bara var fyra hus.

Intervjuare 1 [00:08:05]: Okej, ja.

Talare 1 [00:08:05]: Och här är det ju, det är ett stort villaområde.

Intervjuare 1 [00:08:08]: Är det nybyggt eller är det?

Talare 1 [00:08:09]: Nej det här huset är från 30, och de husen runtomkring är därifrån också.

Intervjuare 1 [00:08:14]: Jaha, ja.

Talare 1 [00:08:14]: Ja kanske till och med lite tidigare. Och de är äldre de som bor i husen runt omkring, men jättetrevligt.

Intervjuare 1 [00:08:22]: Jaha, alltså det är människor som byggde de husen en gång i tiden då?

Talare 1 [00:08:26]: Nej, det är det inte.

Intervjuare 1 [00:08:27]: Är det generationsskifte på gång eller?

Talare 1 [00:08:29]: Det skulle det nog kunna vara, men de här har nog inte byggt de här husen, de är byggda 23 de husen runt omkring, och så något hus är byggt på 70-talet då men det var inte utav de som bor där nu. Men det skulle nog kunna vara lite generationsbyte på gång.

Intervjuare 1 [00:08:43]: Ja, varför jag frågar är för att en sak som ofta kommer fram i intervjuerna det är att man upplever det som att förr så hade folk ännu mer tid och man pratade mer med varandra, och nu för tiden är det ingen som går till grannarna och lånar en kopp socker, för antingen har man hemma eller så går man till servicebutiken, så att och det har blivit liksom mycket, teknisk utveckling och bättre på alla sätt och vis men vi har förlorat den här liksom kontakten och mötena mellan människor. Så det är väldigt härligt att höra dig säga...

Talare 1 [00:09:08]: Ja, jag känner inte så där jag bor. Men visst, då är det ju bara de husen som ligger precis runt oss, de fyra närmsta husen som vi har den kontakten med.

Intervjuare 1 [00:09:20]: Ja just det, ja.

Talare 1 [00:09:22]: Sen kan jag ju känna nu, jag är hemma och är mammaledig just nu, och har då lärt känna lite andra mammor i området, de har ju också, de är ju de som har tid

också, de är också hemma.

Intervjuare 1 [00:09:38]: Precis, precis.

Talare 1 [00:09:39]: Och det har ju blivit lättare att träffa folk.

Intervjuare 1 [00:09:44]: Alltså, jag var ju pappaledig med mina barn och det är lite frizon för att det är fullt legitimt, alltså [skrattar 00:09:49] .

Talare 1 [00:09:51]: Ja, absolut, och det är också legitimt det här att faktiskt kontakta människor.

Intervjuare 1 [00:09:56]: Ja.

Talare 1 [00:09:57]: Som en tjej jag umgås jättemycket med nu som bor, jag skulle inte, det är inte så nära granne men det är en, två gator bort, som jag såg henne komma gående på gatan en gång när jag var ute och promenerade med mitt barn, och så tänkte jag, där kommer en till med barnvagn.

Intervjuare 1 [00:10:14]: Ja, just det.

Talare 1 [00:10:14]: Henne måste jag prata med. Och det är inte alls min stil egentligen, många är ju såna, man ska hålla sig för sig själv och man ska inte störa andra.

Intervjuare 1 [00:10:23]: Just det, just det.

Talare 1 [00:10:23]: Men då var det okej att kontakta henne, vi var i samma situation, och nu har vi umgåtts jättemycket och har väldigt trevligt tillsammans.

Intervjuare 1 [00:10:31]: Alltså det kan nog vara dubbelt illa då för att dels, jag tror att svensken i genomsnitt är väldigt mycket sån man håller sig för sig själv och ska helst inte störa, lägga sig i va, och sen dessa tider då när vi egentligen inte behöver andra på samma sätt längre utan vi klarar oss själva, alltså det blir ju svårt att mötas.

Talare 1 [00:10:48]: Ja, men som mammaledig just tycker jag att det är mycket mycket lättare, öppna förskolan går vi på och många går dit och det märks att de behövs, märks att folk söker kontakt, man ja många har ju flyttat in, köpt hus nu när de liksom är i samma tid som de skaffar barn och så, man känner inte så många i området, precis som vi, vi kommer inte härifrån, känner inte så många i Göteborg, innan så, så det blir liksom en ny fas att lära känna.

Intervjuare 1 [00:11:19]: Men då då är det ju det att, det blir mötesplats även för föräldrarna, inte bara barnen utan det är liksom föräldrarna?

Talare 1 [00:11:26]: Absolut, jag skulle säga nästan mest för föräldrarna.

Intervjuare 1 [00:11:28]: [skrattar 00:11:29]

Talare 1 [00:11:29]: För, min dotter hon är åtta månader, så hon har ju inte jättemycket utbyte av de andra barnen, utan hon tycker att det är roligt att det händer någonting och att det är lite nya leksaker, men annars ju, det är ju egentligen bara för, det är bara för föräldrarna. Ja men de första, framför allt första halvåret, går man dit...

Intervjuare 1 [00:11:49]: Ja men det är jätteviktigt!

Talare 1 [00:11:51]: Det är jätteviktigt, man får ju lappsjuka att sitta hemma.

Intervjuare 1 [00:11:53]: Ja precis, jag var även, speciellt med första barnet när man är så osäker och prata med andra, hur gör ni och hur är det här och, alltså.

Talare 1 [00:11:59]: Verkligen, jätteskönt är det. Så jag tycker att de här öppna förskolan gör ett väldigt bra jobb, tycker jag.

Intervjuare 1 [00:12:06]: Ja, ja, nej men jag tänker också sen när de blir lite äldre, massa lekplatser, det är också att man börjar prata med andra, för alltså det är på något vis de här mötesplatserna som är naturliga, det är inte konstruerat, nu ska vi mötas där, utan man råkar springa på varandra.

Talare 1 [00:12:21]: Ja, och det är ok att prata, att börja prata med varandra då också, för ofta så kanske barnen börjar leka eller så, om man tänker på lekplatsen då.

Intervjuare 1 [00:12:27]: Ja, ja.

Talare 1 [00:12:28]: Och då så blir det ju naturligt att bara börja prata och så, inte är något konstigt sen.

Intervjuare 1 [00:12:35]: Det, det låter ju som att du trivs i ditt område?

Talare 1 [00:12:37]: Jag trivs jättebra i mitt område. Verkligen. Det är, det känns lugnt och skönt och ja, det är, ja jag trivs väldigt bra. Det är jättehärligt. Jag älskar att bo i hus [skrattar 00:12:50] .

Intervjuare 1 [00:12:51]: Ja [skrattar 00:12:51] Vad heter det, är det, hur rör du dig annars liksom i Göteborg, i stan, jag förstår att du är väldigt mycket i ditt bostadsområde då eftersom du?

Talare 1 [00:13:02]: Ja, just nu är jag ju det.

Intervjuare 1 [00:13:05]: Men annars?

Talare 1 [00:13:06]: Jag, tidigare så cyklade jag till jobbet, vi cyklar mycket både jag och min sambo.

Intervjuare 1 [00:13:11]: Ja.

Talare 1 [00:13:12]: Tar oss fram den vägen, det är svårt att köra bil, jag körde bil idag, men.

Intervjuare 1 [00:13:14]: Ja [skrattar 00:13:15] .

Talare 1 [00:13:16]: Det är inte, inte alltid att jag gör det.

Intervjuare 1 [00:13:18]: Snabbast enklaste sättet är ju cykel.

Talare 1 [00:13:21]: Ja, inte, nu har vi, köpte jag faktiskt i förrgår en cykelvagn som jag kan ha med min dotter i, ska köpa hjälm också bara åt henne, men annars är det ju inte så lätt med ett litet barn att ta sig fram med cykel.

Intervjuare 1 [00:13:35]: Nej, det är sant.

Talare 1 [00:13:35]: Det, det har jag upptäckt att det är ju ganska krångligt. Man måste nästan ta bil om man ska någonstans där det inte går såklart att åka kollektivt, det är inte jätteutbyggt där vi bor, så det är lite bökgigt, det tar lång tid om jag ska ta mig in till stan med.

Intervjuare 1 [00:13:51]: Kollektivt?

Talare 1 [00:13:53]: Just att åka kollektivt, det är, ska jag till centralen om jag ska ta mig vidare med tåg till exempel så, ja det är lika, nästan lika långt ta mig med tåg, hemifrån mig till centralen som att sen ta mig till centralen till, till exempel Uddevalla då.

Intervjuare 1 [00:14:08]: Okej.

Talare 1 [00:14:08]: Jag ska inte säga att det är riktigt lika länge, men men...

Intervjuare 1 [00:14:10]: Men jag förstår vad du menar. Men det är flera byten på vägen och sånt där?

Talare 1 [00:14:14]: Ja, det behöver jag ju göra nu, för nu håller de ju på och bygger så mycket också, så nu går ju inte allting utifrån Frölunda ända till centralen, utan de stannar vid Järntorget eller de stannar vid Stenpiren och så får man då byta där. Så att det är lite pyssligt. Så är det absolut. Och säg att vi då, om jag ska ta mig hemifrån till centralen så kanske det tar 40 minuter med buss och byte och spårvagn och lite hit och dit, och så tar det sju minuter med bil. Inte just nu när tunneln är stängd, men i vanliga fall, när tunneln är öppen.

Intervjuare 1 [00:14:51]: Och 25 minuter med cykel?

Talare 1 [00:14:53]: Ja, precis, men då får jag ju inte med mig någon packning till exempel eller så.

Intervjuare 1 [00:14:56]: Det är en bit att cykla, det är det?

Talare 1 [00:14:59]: Ja, det är det, och jag har en elcykel så det går lite fortare, men det är ändå, transporten är jobbig. Och jag som är från en liten stad, från landet också då i och för sig, jag är van att det går fort att ta sig, det går fort om jag ska åka och hälsa på någon. Här kan ju det ta halva dagen om du ska åka och hälsa på någon som bor på andra sidan Göteborg.

Intervjuare 1 [00:15:21]: Men gör du det ofta, känner du människor i andra stadsdelar eller håller du dig mest i din egna?

Talare 1 [00:15:24]: Nej men alltså, vi känner nog ändå en del folk som bor på andra ställen också. Men det blir inte jätteofta att man åker och hälsar på dem, för det är lite för krångligt. Utan det blir inte det här enkla, det här spontana, åh är ni hemma i eftermiddag, ska vi komma förbi. Så blir det inte. Och då har ju vi ändå bil, annars hade vi ju aldrig, det hade aldrig blivit av tror jag. En heldagsutflykt ifall vi ska åka till Partille och hälsa på våra kompisar som bor i Sävedalen.

Intervjuare 1 [00:15:56]: Ja, ja.

Talare 1 [00:15:57]: Så en gång för några år sen så cyklade vi, men då bodde vi i Majorna så det var lite närmare, men det tar ju jättelång tid, man får ju, då får man ju avvara hela dagen. Och i dagens samhälle så är vi inte riktigt där tror jag.

Intervjuare 1 [00:16:13]: Nej men precis, och speciellt inte när man har småbarn och det ska vara dagis och jobb och äta och det är väldigt så.

Talare 1 [00:16:18]: Ja, precis, ja.

Intervjuare 1 [00:16:20]: Just det, finns det ställen som du aldrig besöker i Göteborg, liksom?

Talare 1 [00:16:26]: Det finns ställen som jag aldrig har besökt, inte för att jag inte vill besöka dem utan mer för att det har inte blivit av.

Intervjuare 1 [00:16:34]: Som till exempel?

Talare 1 [00:16:37]: Jag har till exempel, nu måste jag tänka efter, kanske har varit på ganska många ställen ändå. Nej men jag är inte speciellt ofta i Biskopsgården eller jag är inte speciellt ofta i Landala eller, alltså, det är många, det är många, det behöver inte bara vara att det liksom är en typisk förort utan det är mer att jag känner ingen där, kommer jag inte dit. Nu har jag varit på båda de här ställena någon gång i mitt liv, men men det är ganska många år sen, men alltså om jag inte känner, jag är inte född här, känner inte så många som jag liksom har lärt känna under åren tror jag, utan de som jag känner de är lite färre och då blir det att då är det dit jag åker, och så bor inte de överallt, utan då åker jag bara till de ställena där...

Intervjuare 1 [00:17:31]: Finns det ställen som du tycker speciellt mycket om att åka till då? Förutom att det bor folk där som du känner?

Talare 1 [00:17:39]: Ja men Botaniska trädgården, Slottsskogen tycker jag ju, jag tycker om, jag tror att det har att göra med att jag är från landet. Jag gillar skogen.

Intervjuare 1 [00:17:49]: Ja, okej.

Talare 1 [00:17:50]: Ruddalen ligger ju nära där jag bor, där är jag ofta ute och promenerar.

Intervjuare 1 [00:17:54]: Det är faktiskt skog där?

Talare 1 [00:17:58]: Jätte, det är riktig skog.

Intervjuare 1 [00:18:00]: Det är det faktiskt efter Botaniska också, Änggårdsbergen bara, där är det ju riktig skog.

Talare 1 [00:18:04]: Absolut, jättefint. Jättebackigt, men jättefint. Slottsskogen är inte riktig skog, men det är väldigt vackert ändå.

Intervjuare 1 [00:18:10]: Häftig park.

Talare 1 [00:18:13]: Ja jättehäftig park. Och kommer ju bli ännu mer nu, när Maja blir lite äldre, vi kommer kunna åka dit och titta på djuren och.

Intervjuare 1 [00:18:21]: Plikta! [skrattar 00:18:22]

Talare 1 [00:18:23]: Ja, precis, lekplatsen också. Jag tänkte djuren också då, men lekplatsen, definitivt kommer ju bli. Ja, men lite sån, alltså där det är natur. Vi har varit några gånger ute på Amundön.

Intervjuare 1 [00:18:36]: Fint där också.

Talare 1 [00:18:39]: Jättevackert, jättevacker natur, gillar, gillar naturen. Ute och paddlar kajak är härligt och...

Intervjuare 1 [00:18:47]: Mycket skärgården?

Talare 1 [00:18:50]: Inte jättemycket, men det händer. Brukar försöka ta oss någon tur då och då.

Intervjuare 1 [00:18:54]: För det är ju väldigt praktiskt med färjorna.

Talare 1 [00:18:56]: Absolut, och det är inte så långt från oss heller, så där har vi varit ute några gånger. Faktiskt förra sommaren tog vi med oss cyklar på båten ut, cyklade runt på.

Intervjuare 1 [00:19:06]: Just det, just det.

Talare 1 [00:19:07]: På Styrso och vad heter den här som sitter ihop med Styrso med bron?

Intervjuare 1 [00:19:13]: [?? 00:19:13] Styrso, Donsö?

Talare 1 [00:19:17]: Donsö, precis. Mm, cyklade där emellan. Badade lite, jättehärligt.

Intervjuare 1 [00:19:20]: Det är ganska exotiskt.

Talare 1 [00:19:24]: Ja, och det är ju fantastiskt när man kan göra det, man kan ta med sig cykeln på båten och så kan man cykla runt där.

Intervjuare 1 [00:19:26]: Mm, precis.

Talare 1 [00:19:29]: Mm, jättevackert.

Intervjuare 1 [00:19:28]: Mm, finns det fler platser som du tycker mycket om i Göteborg eller ställen som betyder saker för dig?

Talare 1 [00:19:36]: Nej men det är nog egentligen de här ställena. Vi bodde ju i Majorna innan vi flyttade till huset, och det tycker, kan tycka att det är mysigt att komma tillbaka lite till Majorna, för att få, ja men lite såhär nostalgiskt att komma tillbaks dit.

Intervjuare 1 [00:19:52]: Men det var ett annat liv då, för då hade ni inga barn?

Talare 1 [00:19:55]: Nej då hade vi inga barn, nej.

Intervjuare 1 [00:19:55]: Precis.

Talare 1 [00:19:56]: Nej, så att det är annorlunda, så därför blir det inte att man kommer dit längre, men jag kan också då känna när jag tänker tillbaks på det här att gud vad skönt att vi inte bor tre trappor utan hiss i den där tvåan på 50 kvadrat nu, att vi har, att vi hittade ett hus till slut, vi letade, man får ju leta ganska länge innan man, inte helt enkelt att...

Intervjuare 1 [00:20:17]: Det är väldigt mycket som förändras när man får barn alltså?

Talare 1 [00:20:21]: Jättemycket, men också en del som inte förändras tycker jag. Vissa, är ju såhär att de säger att ja men allt förändras och man blir en helt annan människa, och det blir man ju på ett vis, men det är nog lite olika kanske hur man känner också, för nu när hon är så pass gammal så tycker inte jag att det är konstigt att hon får vara hemma hos hennes mormor en kväll och jag kan få gå ut och, och vi var på kräftskiva till exempel, att man kan få göra såna saker. Och kan lämna henne.

Intervjuare 1 [00:21:01]: Nej jag menar inte, eller jag menar inte att man blir en annan person, jag tycker att det förändras så totalt, innan har man ju inte ansvar för någon mer än sig själv och sin partner möjligtvis då, till exempel vi skiter i att äta middag idag, det är inte sådär.

Talare 1 [00:21:15]: Ja, och det är ju väldig skillnad, ja.

Intervjuare 1 [00:21:16]: Man kan inte ens gå på bio utan, alltså.

Talare 1 [00:21:18]: Nej, vi måste planera, vi måste planera.

Intervjuare 1 [00:21:19]: Vänta, det går ju inte, vi, sådär, och vi tänkte, kan ta med barnen bara sådär va, men så enkelt var det ju inte.

Talare 1 [00:21:26]: Nej, och det kan man göra på vissa saker, och det kan man göra kanske i vissa perioder om barnet, när de är väldigt små kan man ju ta med dem, följer de ju bara med, då kanske man inte orkar för man själv inte får sova eller så, men nu är det ju svårare att ta med för nu vill ju hon ligga på golvet och krypa.

Intervjuare 1 [00:21:44]: Precis.

Talare 1 [00:21:44]: Och det kanske man inte, och gå på restaurang och lägger henne där, krälar runt. Inte så populärt bland de andra gästerna. Så så det är ju lite, ja nej det förändras, livet förändras absolut. Och jag var ju 37 när jag fick barn, hade ju levt väldigt stor del av mitt vuxna liv själv. Både som singel innan jag träffade min sambo och sen tillsammans med honom då, och man skaffar ju sig rutiner, och man hinner bli en, jag tror att det är väldig skillnad i alla fall om man fick barn när man var 20 än om man är 37, man har ju, ja, de här rutinerna man har skaffat [skrattar 00:22:26] de är svåra att rubba.

Intervjuare 1 [00:22:26]: Ja, och samtidigt känner du att det var skönt att du väntade så pass länge?

Talare 1 [00:22:31]: Ja.

Intervjuare 1 [00:22:29]: Du hann med?

Talare 1 [00:22:31]: Absolut. Jag tror att jag är en mycket lugnare mamma idag.

Intervjuare 1 [00:22:36]: Precis.

Talare 1 [00:22:37]: Jag har sett att andra klarar ju detta, hur svårt kan det vara, det är klart att jag också löser det, jag är en, en hyfsat klok människa som kan ta reda på fakta och inte hetsar upp mig över minsta lilla så. Ser att folk med mindre erfarenhet än jag klarar det, och.

Intervjuare 1 [00:22:55]: Man har en annan energi och ork när man är runt 20 men samtidigt har man liksom ingen erfarenhet utav livet och det är så mycket annat man vill göra också, så jag tror att det är bra att man inte är 20.

Talare 1 [00:23:08]: Ja, nej men det kanske är bra om man inte är 37 också, det kan ju finnas....

Intervjuare 1 [00:23:12]: [skrattar 00:23:12]

Talare 1 [00:23:12]: Ja men det kan ju finnas något mellanting så, men jag är inte ledsen att

jag är 37, utan det här, kanske istället blir lite att man känner sig lite yngre.

Intervjuare 1 [00:23:22]: Ja okej.

Talare 1 [00:23:23]: När man får barn, att man tvingas liksom, ser på min pappa till exempel, han är ju 65, men han har ju helt plötsligt blivit ung i sinnet, ligger och krälar på golvet och kryper med...

Intervjuare 1 [00:23:36]: Är det hans första barnbarn?

Talare 1 [00:23:37]: Första barnbarn, ja.

Intervjuare 1 [00:23:39]: Ja, jag har barnbarn också, jag förstår honom precis.

Talare 1 [00:23:39]: Ja, precis, och jag har aldrig sett det. Och min mamma sa, jag kan inte ens komma ihåg att du låg såhär på golvet med våra barn, men nu ligger han där på golvet, ja, det är jätte jättehärligt.

Intervjuare 1 [00:23:53]: Ja men det, läget att vara förälder eller mor eller farförälder är helt annorlunda, för då hade man ju fullt upp med livet och allt praktiskt och si och så och laga middag och tvätta och så, och nu, alltså när vi träffar våra barnbarn, det är ju party party.

Talare 1 [00:24:06]: Ja, jätteroligt.

Intervjuare 1 [00:24:09]: Ja, vi behöver ju inte allt detta.

Talare 1 [00:24:10]: Nej, det är fantastiskt.

Intervjuare 1 [00:24:11]: Så att det är ju liksom, det är fantastiskt [skrattar 00:24:14] .

Talare 1 [00:24:14]: Ja, ja men det är roligt, jag njuter också, jag tycker det är jätteroligt att de kan få, få ha det så.

Intervjuare 1 [00:24:21]: Ja. Du något som inte är bra med Göteborg då, topp tre, eller bott tre?

Talare 1 [00:24:27]: [skrattar 00:24:27] Bott tre, ja men jag kanske tycker att det är lite för stort, jag har inte riktigt vant mig vid storleken på staden, det finns så många områden som jag känner att jag inte, ja men vi pratade om att jag har inte varit i alla områden.

Intervjuare 1 [00:24:39]: Nej.

Talare 1 [00:24:40]: Det är så många områden, jag känner inte till dem, jag, folk säger vart de kommer ifrån och jag vet inte riktigt vart det ligger.

Intervjuare 1 [00:24:46]: Nej.

Talare 1 [00:24:47]: Det kan jag känna att ja men jag har inte grepp om liksom hela, hela staden.

Intervjuare 1 [00:24:52]: Okej.

Talare 1 [00:24:53]: Och det kan jag tycka är lite tråkigt, för då känns, det kanske också är en del i det att jag känner att Göteborg inte riktigt är mitt, för att det är så stort, jag vet inte riktigt, var hör jag hemma i den här gröten av, av...

Intervjuare 1 [00:25:05]: Men alltså jag har ju träffat som du kallar då äkta göteborgare, infödda, som inte vet vad Vitsippsstaden är.

Talare 1 [00:25:13]: Ja, det vet jag faktiskt.

Intervjuare 1 [00:25:14]: Ja, och det är en av mina absoluta favoritplatser i Göteborg, kanske hänger ihop med att det är lite landet där så, vitsippor och.

Talare 1 [00:25:19]: Ja, precis.

Intervjuare 1 [00:25:21]: Och så förklarar man liksom, mellan Botaniska och Sahlgrenska, jaha, jaha finns det någonting där, och då är de infödda göteborgare.

Talare 1 [00:25:30]: Ja, men så är det ofta att man, när man kommer som ny till en stad så undersöker man ju saker, men om man är född där, så man turistar ju liksom inte, väldigt sällan i sin egen stad, men flyttar man in någonstans så gör man det lite mer. Då, så är det ju.

Intervjuare 1 [00:25:46]: Ja, men du har mycket kvar att upptäcka då?

Talare 1 [00:25:49]: Absolut, det är jättehärligt, och nu ser jag ju en fantastisk möjlighet när jag har min dotter, som jag kan upptäcka saker tillsammans med.

Intervjuare 1 [00:25:56]: Just det, precis.

Talare 1 [00:25:58]: Som är då infödd göteborgare.

Intervjuare 1 [00:25:58]: Hon är infödd [skrattar 00:26:00] .

Talare 1 [00:26:00]: Precis, så då kan jag ju liksom suga ut lite i det här och ha med mig det [skrattar 00:26:05] .

Intervjuare 1 [00:26:06]: Ja, två kvar då, två dåliga saker kvar?

Talare 1 [00:26:09]: Två dåliga saker, ja, oj vad svårt, vad ska man säga dåliga saker med Göteborg, storleken det sa vi, det är väl det här att, det skjuts mycket.

Intervjuare 1 [00:26:23]: Okej.

Talare 1 [00:26:25]: Mm. Det tycker jag är otäckt, det händer så mycket, mycket saker.

Intervjuare 1 [00:26:31]: Ja, är det någonting som du känner av där du, just i ditt område är det väl ganska lugnt eller?

Talare 1 [00:26:37]: Ja, just i mitt område är det ganska lugnt.

Intervjuare 1 [00:26:37]: Fast det är ganska nära?

Talare 1 [00:26:37]: Det är ganska nära, ja, Frölunda, Tynnered, det har varit i Ruddalen, de har skjutit en i Ruddalen, för ett par år sen.

Intervjuare 1 [00:26:48]: Just det, just det.

Talare 1 [00:26:50]: Jag känner mig inte, jag ska inte säga att jag känner mig otrygg när jag går där, men jag tänker på det, det är uppe i skogen i Ruddalen, det är, jag vet att det är, hänger skumt folk där uppe i skogen.

Intervjuare 1 [00:27:06]: Jaha.

Talare 1 [00:27:07]: Emellanåt, kanske inte alltid eller så, men ja.

Intervjuare 1 [00:27:08]: Men du känner att det är obehagligt att gå ensam på kvällen?

Talare 1 [00:27:12]: Jag skulle inte gå där ensam på kvällen.

Intervjuare 1 [00:27:14]: Andra ställen, gör du det i skogen?

Talare 1 [00:27:17]: Nej, skulle jag inte göra i skogen ute på landet heller [skrattar 00:27:19] , nej.

Intervjuare 1 [00:27:20]: [skrattar 00:27:21]

Talare 1 [00:27:21]: Inte, nej det skulle jag inte göra. Så att jag vet inte om det beror på det.

Intervjuare 1 [00:27:27]: Nej för det pratas ju så mycket om att Göteborg är en så segregerad stad, jag brukar fråga människor om det är någonting man känner av i sin vardag eller i sitt liv, att det påverkar dem?

Talare 1 [00:27:35]: Nej men det kan jag inte säga. Kanske mer på mitt jobb.

Intervjuare 1 [00:27:41]: Okej.

Talare 1 [00:27:42]: Att jag kan känna, för där träffar jag ju människor, jag jobbar på Komvux, det kommer människor från alla stadsdelar, överallt ifrån, som kommer dit, och att jag kan få höra berättelser om att det är, ja men orättvisor, saker som inte fungerar, och sånt, att jag får med mig, får med mig det.

Intervjuare 1 [00:28:06]: Var, var ligger, var är din arbetsplats?

Talare 1 [00:28:06]: Olskroken.

Intervjuare 1 [00:28:09]: Olskroken, då är det liksom, folk kommer från hela stan dit då?

Talare 1 [00:28:11]: Ja, precis. Så att det finns ju nu då, Komvux finns väl ja det är väl om det är en tre fyra aktörer då som, som driver Komvux, jag jobbar för Folkuniversitetet, och då kan ju, eleverna väljer ju vilken skola de vill gå på. Sen är det inte säkert att de får den skolan, de blir fördelade, det är inte säkert att det finns platser och så. Men det kommer ju folk från hela stan. Och det tycker jag...

Intervjuare 1 [00:28:41]: Det är ju spännande?

Talare 1 [00:28:41]: Och det tycker, älskar jag, jag tycker det är jätteroligt. Och jag vill ju hävda att min förståelse för för människor med annan erfarenhet och annan bakgrund än vad jag har, växer varje dag. Jag tycker att det är fantastiskt att träffa här, träffa de här underbara människorna. Som är överallt ifrån.

Intervjuare 1 [00:29:04]: Men det är just det att du träffar dem?

Talare 1 [00:29:05]: Ja, precis.

Intervjuare 1 [00:29:06]: Det blir ett ansikte, det är inte de utan det är ju vad han nu heter eller vad hon nu heter?

Talare 1 [00:29:10]: Verkligen, absolut. Och det, nej men jag gillar det, jag tycker det är jätteroligt.

Intervjuare 1 [00:29:16]: Jag förstår, det var bra formulerat, för jag har tänkt kring detta att en av orsakerna, för segregationen är ju lite mycket egentligen, överklassförorterna, de är ju lika segregerade de som en problemförort.

Talare 1 [00:29:26]: Absolut.

Intervjuare 1 [00:29:26]: Fast åt andra hållet då, och problemet är att folk inte möts.

Talare 1 [00:29:31]: Mm, absolut.

Intervjuare 1 [00:29:32]: Och då är det så lätt att det är de, för vi liksom, man ser inte människan, inte individen.

Talare 1 [00:29:39]: Ja, nej men så är det. Men folk kommer överallt ifrån, sen kan man väl säga att generellt sätt att det är fler som kanske kommer från de här problemförorterna då och läser hos oss, många med invandrarbakgrund som inte, men de har inte läst de här kurserna, de har inte gått gymnasiet, alltså av naturliga skäl. För att de inte var här när de

skulle, när de gick i skolan. Så de har ju kommit till Sverige senare.

Intervjuare 1 [00:30:03]: Jaså det är så, jaja.

Talare 1 [00:30:03]: Så att de har ju inte, de har inte varit i det svenska skolsystemet från början.

Intervjuare 1 [00:30:10]: Nej, för förr var det väl mycket att människor som ville läsa upp sina betyg eller som?

Talare 1 [00:30:12]: Ja, och de finns också. Det finns ju de som har gått sitt gymnasium och jobbat inom vården till exempel i 10 år, och så känner man nej, nu vill jag göra något annat.

Intervjuare 1 [00:30:27]: Ja, för det är människor som vill någonting då?

Talare 1 [00:30:29]: Ja, det är inte bara de, men det är de också. De som, den typen som jag beskrev där, de vill ofta någonting, och de här som är med invandrarbakgrund, många av de vill jättemycket och de kämpar stenhårt och de lyckas och det är fantastiskt, trots svåra förhållanden, vissa har kanske ingenstans att bo rätt som det är för att ja, förhållanden ser ut så, det är ju bostadsbristen i Göteborg är ju bedrövlig.

Intervjuare 1 [00:30:58]: Ja, det är en dålig sak?

Talare 1 [00:31:01]: Ja, det är verkligen en dålig sak. Har inte drabbat mig då, så jag känner inte, tyvärr kanske jag inte ska säga, det är fantastiskt skönt att jag inte behövt uppleva detta, men ja, det är ju alltid svårt att relatera till det när man inte har varit där.

Intervjuare 1 [00:31:19]: Precis, ja precis.

Talare 1 [00:31:21]: Ja så att jag har ju bara hört det liksom i andra hands, i andra hand.

Intervjuare 1 [00:31:26]: Men jag tänker när man går på gymnasiet, nu för tiden är det ju nästan obligatorisk fortsättning på nian, så går man gymnasiet, och det är många som inte alls är motiverade eller egentligen skulle göra någonting annat, eller vad som helst utan

Talare 1 [00:31:37]: Ja, alla skulle inte gå i skolan.

Intervjuare 1 [00:31:38]: Egentligen, och definitivt inte då, så att många slarvar ju bort det, och då är det Komvux en chans att liksom ta igen den där som man inte tog på allvar för att man fattade, man var inte där.

Talare 1 [00:31:46]: Absolut.

Intervjuare 1 [00:31:47]: Och alltihop detta.

Talare 1 [00:31:48]: Nej, men sen är det de som blir intvingade på Komvux också, som till exempel arbetsförmedlingen.

Intervjuare 1 [00:31:55]: Aha.

Talare 1 [00:31:55]: Och de vill fortfarande inte plugga, de vill fortfarande göra någonting annat, men det finns inga jobb eller de är bara strulpellar om man nu kallar det så. Så de finns hos oss också.

Intervjuare 1 [00:32:08]: Vad synd, för dem.

Talare 1 [00:32:09]: Det är jättesynd.

Intervjuare 1 [00:32:10]: Det är synd både om dem, om de andra och er.

Talare 1 [00:32:11]: Ja, det är jättesynd, jag tycker framför allt synd om de som, de borde inte vara där. Det borde finnas något annat för dem att göra, det finns ju, de, jag tror ju att många har fantastiska förmågor, men förmågan är inte för dem att sitta i en skolbänk, plugga i en bok, de ska jobba praktiskt, man behöver hitta någonting annat till dem.

Intervjuare 1 [00:32:34]: Jag tror inte, ja precis, ja, för att man ska vara i skolan överhuvudtaget om man liksom inte har någon form av motivering för det, för det är bara att göra det onödigt, det är tillräckligt svårt ändå.

Talare 1 [00:32:41]: Ja, verkligen, och vissa kommer dit bara för att de ska få CSN, så de är där var tredje vecka för att bli in, få en...

Intervjuare 1 [00:32:46]: För det finns inga krav på att man, får något resultat eller något sånt där?

Talare 1 [00:32:52]: Nej, det kravet ligger bara på oss lärare, att vi ska få dem att uppnå ett resultat.

Intervjuare 1 [00:32:58]: Ja just det.

Talare 1 [00:32:58]: Vilket då blir ett problem,

Intervjuare 1 [00:33:00]: Ja, men hur känns det här då liksom, är det hoppingivande eller hopp, alltså, det verkar som att det skiljer sig ganska mycket men inte totalt från den vanliga skolan så att säga. För det har jag förstått att det finns en viss hopplöshet och att det är så, man går på knäna och det liksom är?

Talare 1 [00:33:17]: Ja, jag tycker att det här är hoppingivande.

Intervjuare 1 [00:33:20]: Det är det, ja?

Talare 1 [00:33:20]: Mm. Sen tycker jag att styret av Komvux, då kan vi komma in på den tredje punkten här kanske med politiken kanske, men styret av Komvux, så som det styrs idag tycker jag är bedrövligt.

Intervjuare 1 [00:33:33]: För att?

Talare 1 [00:33:34]: För att, vi ska jobba på uppdrag ifrån kommunen, och att då vi får skriva, vi lägger ju anbud då var, jag tror att det är vart tredje år, och då är det alla som vill kan lägga ett anbud att vi vill bedriva Komvux, och så väljer kommunen ut det som är billigast eller bäst då som de tycker, och oftast så handlar det ju, blir det ju en pengafråga, de säger att vi kan lösa detta billigast, får det. Och det innebär ju då att så som det avtalet som vi har nu är då att vi gör lägger en beställning, nej förlåt, kommunen lägger en beställning hos oss, de vill ha si och så många platser, och då ska vi se till att vi har lokaler och lärare till si och så många platser. Sen kanske de inte skickar så många, men vi får inte betalt för de beställningar som är lagda utan vi får bara betalt för de eleverna som kommer.

Intervjuare 1 [00:34:31]: Jaha, oj.

Talare 1 [00:34:33]: Men då har ju vi gjort en planering för någonting annat.

Intervjuare 1 [00:34:36]: Just det, för det finns ju arbetsmarknadslagar att ni kontrakterar människor?

Talare 1 [00:34:39]: Ja ja visst vet du. Så det är tycker jag är bedrövligt, när man förstår hur det ser ut bakom. Sen tycker jag det är fantastiskt att jobba med vuxna, de allra flesta som kommer är intresserade, de är motiverade, de är roliga, vi har skoj på lektionerna, skrattar mycket på jobbet, det tycker jag är roligt. Men sen finns det en annan sida också som är jobbigt och störig och sådär.

Intervjuare 1 [00:35:08]: Ja, men har du alltid jobbat på vuxna på Komvux?

Talare 1 [00:35:11]: Nej, jag har jobbat på Komvux nu i fyra år, fem år.

Intervjuare 1 [00:35:16]: Nästan hela tiden i Göteborg då?

Talare 1 [00:35:17]: Ja, första året när jag inte bodde i Göteborg så då jobbade jag på gymnasiet, och när jag började jobba, så jag har jobbat sex år på gymnasiet, och sen har jag jobbat fyra år, fem år som på Komvux.

Intervjuare 1 [00:35:37]: Ja, okej, för jag tänker skillnaden mellan barn och vuxna, men då var det inte så mycket barnerfarenhet utan där är det mer ungdomar?

Talare 1 [00:35:42]: Ja, precis, det är gymnasienivå, jag har inte jobbat med barn, utan jag är gymnasielärare i gymnasiekurser, så att då är det gymnasium eller Komvux man kan jobba på. Jag skulle kunna jobba på högstadiet, men det är ju, man har ju inga ekonomikurser där.

Intervjuare 1 [00:35:54]: Nej nej, nej jag tänker mer på om du kunde jämföra skillnader och så, för att Komvux skiljer sig från gymnasiet det kan jag fatta i och med att det är på ett helt annan nivå av, fast?

Talare 1 [00:36:04]: Ja precis, men till viss del så är det ju många utav våra elever kommer ju direkt från gymnasiet.

Intervjuare 1 [00:36:09]: De kommer direkt från gymnasiet?

Talare 1 [00:36:12]: Mm, de är inte färdiga med sina betyg, de har inte fått godkänt, då läser de på Komvux sen.

Intervjuare 1 [00:36:18]: Jaha.

Talare 1 [00:36:18]: Så vi har ju de också, så det är inte alltid att det skiljer sig jättejättemycket.

Intervjuare 1 [00:36:22]: Vilka spännande grupper det måste vara då, för det är ju jätteålderskillnader då?

Talare 1 [00:36:26]: Ja det kan var en som är 19, 20 år och så kan det vara en som är 50.

Intervjuare 1 [00:36:30]: Vad intressant.

Talare 1 [00:36:31]: De flesta är kanske runt 25, men det kan vara så, mm.

Intervjuare 1 [00:36:36]: Vilka möten.

Talare 1 [00:36:37]: Ja. Och så mycket olika bakgrunder och så, jätte jätteroligt.

Intervjuare 1 [00:36:44]: Ja, häftigt.

Talare 1 [00:36:45]: Så jag försöker ju oftast dra in, få in exempel, att mina elever liksom ska, om vi pratar om någonting så får de komma och ge exempel på vad vi har, deras erfarenheter, och det är jättespännande att höra.

Intervjuare 1 [00:36:55]: Ja, och vad det måste ge dem mycket, alltså?

Talare 1 [00:36:58]: Ja jag hoppas det, det är det jag vill.

Intervjuare 1 [00:37:01]: Med den liksom blandade.

Talare 1 [00:37:03]: Ja.

Intervjuare 1 [00:37:03]: För tyvärr är det väldigt mycket enfald höll jag på att säga, men man är i sitt lilla område och man umgås i sin lilla, samma samma samma.

Talare 1 [00:37:10]: Ja.

Intervjuare 1 [00:37:10]: Och tydligen även ute i många utav förorterna, att etniska grupper håller sig för varandra, så därför det inte heller sker möten, ofta?

Talare 1 [00:37:20]: Nej, så det, ja men det är ju så. Men där, Komvux, där är det mycket möten.

Intervjuare 1 [00:37:26]: Där, Komvux, ja. Det var en kvinna som jag frågade efter, frågade detta favoritplatser, och då sa hon, Femman. Hon kom från Kortedala tror jag det var eller Angered. Jaha varför då, nej för dit kommer alla.

Talare 1 [00:37:44]: Ja.

Intervjuare 1 [00:37:44]: Dit åker människor, för vi pratade också om det här med möten, var sker det någonstans, om man säger i naturliga fall.

Talare 1 [00:37:50]: Ja, just det.

Intervjuare 1 [00:37:51]: Och då började hon prata mycket kring det att...

Talare 1 [00:37:54]: Men där pratar man ju inte med någon.

Intervjuare 1 [00:37:57]: Det gör man kanske inte.

Talare 1 [00:37:57]: Inte jag i alla fall, därför jag känner, det är ju verkligen bara hur jag är, jag tycker att femman är bedrövlig, jag går helst inte dit.

Intervjuare 1 [00:38:07]: Nej men om, jag kan hålla med dig på ett sätt att alltså dit går man om man ska göra någonting, om det är någonting man behöver.

Talare 1 [00:38:10]: Ja, om det är något jättespeciellt.

Intervjuare 1 [00:38:13]: Precis, men jag vet inte om, det kan ju hända att det är nog lite annorlunda, för många utav de här ute i förorterna, en del åtminstone, de sa att men vi, man behöver inte åka in till stan, för vi har, det här var väl Hammarkullen då, vi har liksom väldigt mycket av det vi behöver här och till exempel här då kan man åka in till Angered centrum för där finns liksom allting.

Talare 1 [00:38:31]: Ja, just det. Mm.

Intervjuare 1 [00:38:32]: Men stan, det åker man mest in till om man vill, liksom göra utflykt eller åka och fika eller liksom göra något speciellt, så då då, ja det var mer som någonting extra då så att säga va.

Talare 1 [00:38:45]: Ja just det, ja det förstår jag ju, det blir det ju. Om man inte är där liksom naturligt så. Jag som när jag jobbar då så cyklar jag ju igenom stan varje dag.

Intervjuare 1 [00:38:55]: Ja, ja.

Talare 1 [00:38:55]: Då blir det inte så exotiskt att åka in till stan.

Intervjuare 1 [00:38:58]: Nej just det.

Talare 1 [00:38:58]: Utan jag vill mest bara passera, åker på utkanten för att liksom bara komma förbi.

Intervjuare 1 [00:39:03]: Det kanske är lite grann det det handlar om också, att man ska försöka få både levande förorter och en levande stadskärna?

Talare 1 [00:39:09]: Ja.

Intervjuare 1 [00:39:09]: Så att man liksom?

Talare 1 [00:39:10]: Det är nog inte så dumt.

Intervjuare 1 [00:39:12]: Ja.

Talare 1 [00:39:13]: För som det är nu, jag håller mig oftast, om jag ska ha någonting så åker jag till Frölunda torg.

Intervjuare 1 [00:39:17]: Ja precis.

Talare 1 [00:39:17]: Jag åker inte in till stan. Mycket enklare.

Intervjuare 1 [00:39:21]: Nej, men där har det hänt väldigt mycket va, Frölunda torg, vad gäller utbyggnad av affärer och service och liksom?

Talare 1 [00:39:25]: Absolut, det är jätte jättestort där nu. Finns ju typ allt man behöver egentligen.

Intervjuare 1 [00:39:32]: Mm, men där ute är väl också så att det byggs väldigt mycket och håller på?

Talare 1 [00:39:36]: Ja, de håller på att bygger nytt där också, men jag har lite dålig koll på exakt vad det ska bli allting, men bostäder ska det ju bli också i alla fall. Men Frölunda torg är ju jättestort nu.

Intervjuare 1 [00:39:48]: Ja precis, jag kan ju känna att det byggs så det knakar överallt alltså, herregud.

Talare 1 [00:39:52]: Ja, det behövs ju verkligen.

Intervjuare 1 [00:39:52]: Ja det gör det.

Talare 1 [00:39:53]: Fattas ju så mycket bostäder.

Intervjuare 1 [00:39:56]: Ja.

Talare 1 [00:39:57]: Har ju varit reportaget i de här lokaltidningarna som kommer på helgerna, om om där de haft, intervjuat personer och tittat ja men hur länge har de stått i bostadskön hos Boplats och det här då, går det att hitta en lägenhet idag, och det är ju skitsvårt.

Intervjuare 1 [00:40:19]: Ja.

Talare 1 [00:40:19]: Man får ju stå jätte jättelänge.

Intervjuare 1 [00:40:22]: Ja, jag vet ju flera som säger, jag blev tvingad att köpa en bostadsrätt, vill egentligen inte men det är ända sättet att få...

Talare 1 [00:40:28]: Ja, precis.

Intervjuare 1 [00:40:29]: En lägenhet.

Talare 1 [00:40:29]: Och det är ju många som inte har möjlighet att göra det, det är ju, och då får de, de är ju skitdyra. Det går ju inte att känna att man kan hitta en bara man ska flytta hemifrån när man är runt 20 och så ska man hosta upp en miljon till en bostadsrätt, det går ju inte.

Intervjuare 1 [00:40:49]: Det är väl där det är svårast egentligen, för jag har fattat det av kompisar och såhär, är du väl inne i det så liksom, då har du någonting och så säljer du det, så köper du något annat och, alltså då är det liksom.

Talare 1 [00:40:59]: Mm, man måste göra den här bostadskarriären ja.

Intervjuare 1 [00:41:01]: Ja, och det blir väldigt så att det är insteget.

Talare 1 [00:41:05]: Ja, det är jättesvårt. Och jag hade aldrig klarat det om inte jag hade, om inte min sambo då när vi träffades hade en bostadsrätt.

Intervjuare 1 [00:41:12]: Så han hade en bostadsrätt?

Talare 1 [00:41:12]: Och han hade, och det var en hyresrätt som hade ombildats, så att han hade ju liksom fått tag på den enkelt då.

Intervjuare 1 [00:41:19]: Ja just det.

Talare 1 [00:41:21]: Men annars, jag hade aldrig, jag har alltid hyrt. Jag hade inga besparade massa pengar för att kunna köpa en villa.

Intervjuare 1 [00:41:27]: Men det är väl igen då att att man måste ha den här blandningen utav bostadsformer och sånt?

Talare 1 [00:41:34]: Ja, verkligen.

Intervjuare 1 [00:41:35]: Så att det inte blir den här segregerade, att det?

Talare 1 [00:41:38]: Verkligen, verkligen. Men det är så svårt, eftersom det är sån brist så, de privata hyresvärdarna kan ju ta jättemycket för sina lägenheter också, de som hyr ut, man har en källare i sitt hus till exempel, man kan hyra ut, alltså jag tänker så i mitt område vet jag att det är en del folk som gör så.

Intervjuare 1 [00:41:54]: I sina villor då?

Talare 1 [00:41:55]: Ja.

Intervjuare 1 [00:41:56]: Ja.

Talare 1 [00:41:57]: Så bygger man då om man har en källare till exempel så kan man då, bygger man som ett litet kök och gör om det så att man kan, och vissa har ju, hade en kompis som hyrde en lägenhet nära där vi bor också, då är det, var det som två lägenheter i det huset, en på ovanvåningen och en på nedervåningen, så var det liksom två familjer som kunde bo där då, men det är inte billigt alltså. Dyrt. Men det finns ju ingenting så de kan ju ta nästan vilka priser de vill.

Intervjuare 1 [00:42:26]: Ja, för byggde de inte, hittade de inte på någonting inte Friggebod utan Attebomhus?

Talare 1 [00:42:32]: Attefallsvilla, ja.

Intervjuare 1 [00:42:33]: Någonting sånt där som var just för att man skulle kunna bygga en liten stuga på sin tomt och kunna hyra ut som ett sätt att försöka?

Talare 1 [00:42:39]: Absolut, och det det vet jag inte så mycket om, men det tror jag att folk gör, ja, absolut. Inte så mycket i mitt område, för folk har så små tomter.

Intervjuare 1 [00:42:49]: Ja, okej, får inte plats.

Talare 1 [00:42:50]: Nej och man kan inte bygga det, för det måste ju vara fyra och en halv meter från tomtgräns och vårt hus står ju liksom bara fyra och en halv meter från tomtgränsen, eller ja liksom, ja det är inte större tomt än så. För de flesta tomter där är redan avstyckade så att det är redan två hus på de originaltomterna då, och då får det liksom inte plats så mycket mer.

Intervjuare 1 [00:43:10]: Sen den här bostadsbristen gör väl att alla, jag har ju hört om att byggmaterialsfirmor tjänar väldigt mycket pengar. Det, egentligen skulle det inte vara så dyrt va men de har också jätteefterfrågan va.

Talare 1 [00:43:22]: Ja, överallt.

Intervjuare 1 [00:43:21]: Och byggbolagen, alltså i alla led tjänar pengar på den här bristen

som är då.

Talare 1 [00:43:26]: Ja visst, och det är jättesvårt att hitta en snickare ifall man behöver hjälp eller någon som ska fixa någonting och sådär. Jättesvårt.

Intervjuare 1 [00:43:34]: Nej. Ja det hänger ihop.

Talare 1 [00:43:37]: Ja, det blir ju så, mm.

Intervjuare 1 [00:43:39]: Du sa någonting att du hade bott i Ingemar Johanssons hus apropå hus?

Talare 1 [00:43:44]: Mm, det är den villan vi köpte nu då, där har ju Ingemar Johansson bott.

Intervjuare 1 [00:43:48]: Oj.

Talare 1 [00:43:49]: Mhm. Det var ju, han bodde ju, det var ju med hans föräldrar, det var de som köpte.

Intervjuare 1 [00:43:53]: Han bodde där som barn?

Talare 1 [00:43:55]: Nej de flyttade nog dig när han kanske var 17, 18 någonting, jag kan inte exakta året där. Så bodde han väl där tills han flyttade hemifrån och så. Men det var ju under hans, han bodde ju ändå där när han hade, när han hade sin stora karriär liksom.

Intervjuare 1 [00:44:10]: Ja, okej.

Talare 1 [00:44:11]: Också, så grannarna har berättat en del då historier och skrönor.

Intervjuare 1 [00:44:17]: Men var de här på den tiden då?

Talare 1 [00:44:20]: Det vågar jag inte riktigt svara på om de grannarna som bor runt oss var, men andra, jag har varit med, gick med i, i hembygdsföreningen, och där var det ju några, de kom ju från, de har inte bott precis där då, men då berättade de att det kom ju turistbussar som stannade ju utanför.

Intervjuare 1 [00:44:43]: Ja.

Talare 1 [00:44:44]: Och tydligen så var ju de då, några utav de då som först skaffade tv i området, så då satt folk utanför på staketet och tittade in genom fönstret.

Intervjuare 1 [00:44:53]: [skrattar 00:44:53]

Talare 1 [00:44:53]: För att se då att de hade tv.

Intervjuare 1 [00:44:56]: Apropå möten då mellan människor, det kommer jag ihåg när jag var liten, att vi gick till grannarna och tittade på tv, så att.

Talare 1 [00:45:02]: Ja, och det känns ju jätteexotiskt idag, varför ska man göra det, man har ju flera stycken liksom.

Intervjuare 1 [00:45:07]: Precis, och igår intervjuade jag en kvinna, hon hade flyttat från Landala och till modernt, nybyggt i Guldheden, det var ju 50-tal, och det var så att grannarna, hennes mamma hade kontakt med sina gamla grannar, de kom dit och lånade badkaret och duschade, det fanns ju inte liksom såhär, så att.

Talare 1 [00:45:26]: Jaha, ja vad häftigt.

Intervjuare 1 [00:45:28]: Låter väldigt exotiskt.

Talare 1 [00:45:28]: Ja låter jätteexotiskt, det är väldigt, det är några få studentlägenheter som har det så ibland man läser om [skrattar 00:45:35] .

Intervjuare 1 [00:45:36]: Men kommer det folk fortfarande då och?

Talare 1 [00:45:37]: Nej jag tror inte det.

Intervjuare 1 [00:45:38]: Det gör inte det?

Talare 1 [00:45:38]: Nej.

Intervjuare 1 [00:45:38]: För han är ju stor fortfarande har jag förstått som att han är legend?

Talare 1 [00:45:41]: Det är möjligt, inte, inte vad jag känner till. Nej, vet ingenting alls om det faktiskt.

Intervjuare 1 [00:45:47]: Nej, det är inte någon skylt på tomten eller något sånt där?
[skrattar 00:45:49]

Talare 1 [00:45:49]: Nej, ingen skylt på tomten [skrattar 00:45:50], men men i grannskapet så så vet ju alla vilket hus det är och så, eller alla men de i äldre generationen vet ju vilket hus det är i alla fall. Så och hon som bodde där innan oss sa, hon hade bott där ganska länge, så hon sa ju att under tiden som hon bodde så hade Ingemar Johansson kommit dit en gång, men då han hade ju haft någon, säkert släkting eller så med sig, han var ju ganska dement på slutet, och det var han nog när han kom dit också, för de ville väl sådär att se att ja men kan han känna igen någonting och sådär. Men hon hade tydligen inte släppt in dem.

Intervjuare 1 [00:46:29]: [skrattar 00:46:29]

Talare 1 [00:46:29]: Så de hade gått runt i trädgården tror jag bara.

Intervjuare 1 [00:46:31]: [skrattar 00:46:32] Varför släppte hon inte in dem?

Talare 1 [00:46:33]: Jag vet inte, fick inget riktigt svar på det, hon var inte så, hon var inte så talför, inte så informativ, hon ville nog, detta, det var på när vi bara skrev papper på det så vid försäljningen. Så att hon, jag vet inte, hon pratade inte så mycket, så jag vet inte .

Intervjuare 1 [00:46:48]: Lite kaxigt sådär, släpper inte in Ingemar Johansson.

Talare 1 [00:46:52]: Nej, precis.

Intervjuare 1 [00:46:53]: [skrattar 00:46:53]

Talare 1 [00:46:53]: Sen kan man väl förstå, om jag var ensam hemma med eller så, jag vet inte om jag skulle släppt in, det kom två män liksom.

Intervjuare 1 [00:47:03]: Ja men ändå Ingemar Johansson det är ju liksom?

Talare 1 [00:47:04]: Hon kanske inte ens kände till han, kände inte igen honom liksom.

Intervjuare 1 [00:47:06]: Nej det kan hända, nej men.

Talare 1 [00:47:09]: Jag vet inte, jag vet inte, jag har ingen aning, jag var inte där.

Intervjuare 1 [00:47:13]: Nej nej.

Talare 1 [00:47:13]: Men.

Intervjuare 1 [00:47:13]: Nej men jag, han är ju sån där, jag har ju aldrig varit intresserad av boxning eller någonting, haft någon relation så, men det är klart man vet vem Ingemar Johansson är.

Talare 1 [00:47:19]: Jo men man vet ju, man känner ju till namnet så i alla fall, det är ju liksom, han är ju ändå stor liksom.

Intervjuare 1 [00:47:24]: Man har ju hört berättas om den här matchen på Ullevi där liksom han slog knockout innan det knappt hade börjat, folk hade inte hunnit gå in och sätta sig sådär liksom och.

Talare 1 [00:47:34]: Oj.

Intervjuare 1 [00:47:35]: Och även på någon, det måste varit från New York då, var det när han blev världsmästare tro, folk har berättat om hur de satt uppe och lyssnade på radio, det var ju jätteexotiskt då liksom, hörde man mitt i natten om när han blev världsmästare, så det var ju stort då.

Talare 1 [00:47:48]: Ja, ja absolut, när vi flyttade in där så köpte vi en bok om Ingemar Johansson.

Intervjuare 1 [00:47:53]: [skrattar 00:47:53] Jaså.

Talare 1 [00:47:55]: Men den var väldigt svår att få tag på så vi fick köpa den från ett antikvariat, så att vi fick såhär leta upp någon som hade en sån, det var ingen som, de trycker ju inte den här boken, den var väl från 80-talet. Men vi kände att det måste vi ha när vi bor här nu.

Intervjuare 1 [00:48:07]: Det måste man ha.[skrattar 00:48:08]

Talare 1 [00:48:08]: Ja, tyvärr finns det ingenting kvar, de har ju.

Intervjuare 1 [00:48:09]: Jaha det är helt?

Talare 1 [00:48:11]: Ja, för tydligen, grannar berättade, han hade varit med, eller bott där länge och hjälpte till, de som bodde innan vi, de, hade hjälpt till och bygga om på ovanvåningen och på vinden. Tydligen så satt det då en massa såna här tidningsurklipp och sånt liksom överallt, bara rev ner alltihop.

Intervjuare 1 [00:48:29]: Nej.

Talare 1 [00:48:30]: Ja, så att det.

Intervjuare 1 [00:48:31]: Det är ju som ett museum?

Talare 1 [00:48:32]: Ja, han sa det att det var jättehäftigt, men det finns ju ingenting sånt kvar, de rensade ut allt.

Intervjuare 1 [00:48:37]: Ja.

Talare 1 [00:48:38]: Så lite synd, men vi, eller jag har sett i alla fall då, det var några få bilder med i den här boken, och då ser vi att parkettgolvet i vardagsrummet, det var samma som.

Intervjuare 1 [00:48:46]: [skrattar 00:48:46] Det var sant, det var sant.

Talare 1 [00:48:49]: Vi känner igen det, det var samma som på bilden.

Intervjuare 1 [00:48:53]: Det är inte bara en skröna, han har bott här [skrattar 00:48:55] .

Talare 1 [00:48:55]: Ja precis [skrattar 00:48:56], annars har de i alla fall gjort likadant parkettgolv.

Intervjuare 1 [00:48:59]: Ha. Ja du. Vi har hunnit med ganska mycket, är det någonting som du vill tillföra som du tycker att vi har missat eller så, berätta om eller någonting sånt?

Talare 1 [00:49:16]: Nej jag vet inte om det är något speciellt, inte som jag kan...

Intervjuare 1 [00:49:21]: Varför ska man bo i Göteborg?

Talare 1 [00:49:23]: Nej men det måste ju vara det som vi pratade om, det här, närheten till havet, närheten till naturen, och samtidigt får man en stor stad med utbud av kultur och restauranger och hela den biten som ju är väldigt härlig. Men det känns ju både som en stor stad med allt det här utbudet, men att det är ändå lätt att ta sig till naturen, och ta sig ut på öarna eller, och bada och hitta en strand och gå och sådär.

Intervjuare 1 [00:49:58]: Hur viktigt är det här utbudet av restauranger, kultur, nöjen, biografier och allting sånt?

Talare 1 [00:50:04]: Inte jättestort för mig.

Intervjuare 1 [00:50:06]: Nej.

Talare 1 [00:50:07]: Nej. Jag skulle inte vilja vara utan det överhuvudtaget, vill inte bo liksom, bara ute i skogen och aldrig kunna hitta en restaurang, men det är inte så viktigt att det ska finnas det här jätteurvalet som finns. För mig är det inte det.

Intervjuare 1 [00:50:22]: Nej.

Talare 1 [00:50:23]: Jag är inte i en fas i mitt liv där jag går på så mycket restauranger, jag utnyttjar inte teatrar och operan och, och bio i den utsträckning som jag skulle kunna, utifrån det som finns.

Intervjuare 1 [00:50:37]: Ja.

Talare 1 [00:50:37]: Men sen är det ju härligt att det.

Intervjuare 1 [00:50:41]: Att det finns?

Talare 1 [00:50:42]: Ja men det är väl ändå härligt att de gångerna man, när jag ska göra någonting, att det att det finns någonting, någonting att göra.

Intervjuare 1 [00:50:49]: Ja, det är väl lite grann som också att det skapar en viss, även om man inte använder sig utav det att det skapar ändå en viss status eller atmosfär i stan, att det finns?

Talare 1 [00:50:58]: Ja, absolut, det gör det ju, att det är liv på helgerna och också nu då tycker jag det är härligt att, men man bygger ju nya områden, det är inte bara Avenyn och där runt omkring som där det är nattliv, utan man kan gå till, det finns Magasinsgatan finns ganska mycket, Långgatorna, som ju är lite närmare där, där jag håller till då lite mer och, att det här händer det ju så mycket också att det är inte de här gamla små undanskymda gatorna längre utan nu är det folk och lite rörelse, det är inte otäckt att gå där på kvällen, utan.

Intervjuare 1 [00:51:36]: Nej men jag kan tänka, som...

Talare 1 [00:51:37]: Det växer fram liksom.

Intervjuare 1 [00:51:38]: Ja, nej men jag kan tänka som Ullevi som jag väldigt sällan besöker, jag är inte så sportintresserad eller så, en eller annan konsert, och samtidigt så tycker jag att det är självklart att en stad av Göteborgs storlek ska ha en stor sån sportarena, hur skulle det, ja men hur skulle det vara, alltså den, det hör till, alltså.

Talare 1 [00:51:53]: Ja, om inte annat så är det härligt, jag har inte varit där och sett på sport heller, men jag har varit på konserter.

Intervjuare 1 [00:51:59]: Ja just det.

Talare 1 [00:51:59]: Varit och sett Håkan Hellström liksom på Ullevi.

Intervjuare 1 [00:52:03]: Ja okej, hur var det då?

Talare 1 [00:52:04]: Nej men alltså när jag var där, jag, detta var ju den här första spelningen som blev såhär jätte jättestor.

Intervjuare 1 [00:52:09]: Ja.

Talare 1 [00:52:10]: Och jag hade inte alls tänkt att gå, det var ju jättesvårt att få biljetter till detta sen, men från början så skulle ju den här spelningen vara i Slottsskogen.

Intervjuare 1 [00:52:21]: Just det, den flyttade sen?

Talare 1 [00:52:23]: Precis, och det var min bror som hade köpt biljetter dit, så sa han, men jag köpte några extra så kan ni gå med. Jag bara, ja men vi kan väl gå med, det är väl mysigt att sitta på en liten picknickfilt i Slottsskogen och titta på det här, och sen flyttade de och det blev värsta grejen på Ullevi och jag var nästan lite såhär besviken, ja men gud jag ville ju bara sitta där i skogen och ha det lite gött liksom. Men sen blev det ju som en jättehajp så det var ju nästan såhär att jag skämdes att jag och min sambo, och han kan inget om musik, visste knappt ens vem vi skulle se.

Intervjuare 1 [00:52:51]: [skrattar 00:52:52]

Talare 1 [00:52:52]: Att vi skulle gå dit, vi hade ju inte ens hört många av hans låtar, ingenting. Och vi står där med de här jättefansen som har betalat liksom många många 1000 för sina biljetter. Men det var ju skithäftigt. Väldigt rolig upplevelse.

Intervjuare 1 [00:53:06]: Jag kan tro det. Han är väl väldigt göteborgsk, är han inte det?

Talare 1 [00:53:10]: Ja, han känns ju väldigt göteborgsk. Ja, absolut sinnebild av liksom.

Intervjuare 1 [00:53:14]: Ja, jo, lite grann, lite grann.

Talare 1 [00:53:17]: Ja men det blir ju så, för han sjunger ju mycket om olika områden och sånt där också.

Intervjuare 1 [00:53:20]: Han är väl stor i och för sig i hela Sverige, men det är väl han som har publikrekordet tror jag på Ullevi?

Talare 1 [00:53:27]: Ja, det är nog fortfarande det, ja för han slog väl det, det var väl inte den original som blev den största, det var väl någon senare sen som han slog det här rekordet tror jag, men det är nog fortfarande han som, hur mycket folk som helst.

Intervjuare 1 [00:53:39]: Ja, det är lite häftigt.

Talare 1 [00:53:42]: Verkligen, och det kanske ska vara så att det är en Göteborgs son som har publikrekordet på, ja men det är ju häftigt.

Intervjuare 1 [00:53:47]: Det är lite snyggt.

Talare 1 [00:53:49]: När man tänker att det är de här världsstjärnorna som kommer dit också liksom, då är det ju roligt om det är en, ja att det är han som har det. Ja.

Intervjuare 1 [00:53:57]: Ja. Ha. Men, en sista fråga, hur ser du på framtiden, är det någonting du oroar dig för eller någonting du ser fram emot eller hur?

Talare 1 [00:54:07]: Jag tycker det är spännande nu med resultatet efter valet, att Demokraterna här kom in och piskade de andra lite grann.

Intervjuare 1 [00:54:17]: Ja okej.

Talare 1 [00:54:18]: Det behövs röras om lite tror jag.

Intervjuare 1 [00:54:20]: Ja.

Talare 1 [00:54:20]: Socialdemokraterna har ju haft styre så himla länge i den här stan, och kanske inte bara skött sig alltid, som jag tycker. Utan att ja men det behöver hända någonting. Sen får vi väl se vad som händer med Västlänken och vad som händer med hela den biten.

Intervjuare 1 [00:54:43]: Är det någonting som du oroar dig för eller någonting som?

Talare 1 [00:54:44]: Mest allt det här de bygger, det är himla jobbigt. När man ska, jag som ska ta mig genom hela stan till mitt jobb, vägen ser ju olika ut varenda dag för de har grävt upp någon ny gata varje dag.

Intervjuare 1 [00:54:57]: Ja just det [skrattar 00:54:57] .

Talare 1 [00:54:57]: Så att det kan jag känna, att jag är inte så sugen på att jobba kvar där så långt hemifrån.

Intervjuare 1 [00:55:04]: För att det är så meckigt att ta sig?

Talare 1 [00:55:06]: För att det är så meckigt att ta sig dit ja.

Intervjuare 1 [00:55:10]: Förhoppningsvis får de väl ordning på det, för det kan inte fortsätta det?

Talare 1 [00:55:13]: Ja visst och det kan man väl se, men det är ändå, det tar ju 30 minuter ungefär på cykel för mig att ta mig, och ska jag åka kollektivt så är vi uppe i 50 minuter, och det är, det är för mycket.

Intervjuare 1 [00:55:27]: Och bil är allt mellan 10 minuter och en timme?

Talare 1 [00:55:29]: Ja, men då finns ju ingen parkering sen, så att det spelar ju ingen roll, jag kan ändå inte ta bil dit, eller det kan jag ju, jag kan ställa den på gatan men då kostar det 150 kronor per dag, parkering, så det är det inte riktigt värt, så.

Intervjuare 1 [00:55:40]: [skrattar 00:55:40] Nej.

Talare 1 [00:55:41]: Och jag har inte fri tillgång till bil heller så jag kan inte förlita mig på det varje dag heller. Så ja, ja jag vet inte. Men annars är det nog inte så, jag tänker att saker brukar lösa sig. Det finns alltid småsaker att oroa sig för, men försöker nog inte göra det för mycket. Jag är också nu när jag är mammaledig inne i ett sånt här lugnt flow, saker löser sig.

Intervjuare 1 [00:56:05]: [skrattar 00:56:06]

Talare 1 [00:56:06]: Behöver inte oroa mig så mycket, jätteskönt.

Intervjuare 1 [00:56:09]: Ja, jättebra. Ja men då så, då ger vi oss.

Talare 1 [00:56:12]: Då ger vi oss.

Intervjuare 1 [00:56:14]: Mm, tack ska du ha.

Talare 1 [00:56:14]: Tack så mycket.

[bandningen slutar]